

Finansdepartementet
Finansmarkedsavdelingen
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Administrerende direktør/
Director General

Kongens gt. 6
P.b. 8131 Dep.
N-0033 Oslo
Tel.: +47-21 09 49 90
Fax: +47-21 09 49 98

Internet: www.ssb.no
E-post/E-mail: ssb@ssb.no

Oslo, 29.04.2011
Deres ref.: 11/11, Vår ref.: 11/219-2
Saksbehandler: Torbjørn Hægeland
Forskningsavdelingen

Høring - Finanskriseutvalgets utredning (NOU 2011:1)

Utfordringer i statistikken med filialer av utenlandske finansinstitusjoner

Informasjon fra regnskapene er det viktigste kilden som benyttes for å lage forskjellige statistikkprodukter for finansielle foretak. Statistisk sentralbyrå (SSB) bruker regnskapene til å lage statistikk for nasjonalregnskapet, utenriksregnskapet, publisering av regnskapsstatistikk, kredittindikatoren (K2), pengemengden (M2) og til internasjonal rapportering (IMF, OECD, Eurostat mv.). Et viktig prinsipp i produksjon av statistikk er nasjonal avgrensning. Det betyr at filialer av utenlandske selskaper som har virksomhet i Norge skal inngå i statistikken, mens filialer av norske foretak som har virksomhet i utlandet skal holdes utenfor.

Innsamlingen av regnskapsopplysninger til SSB utføres i samarbeid med Finanstilsynet og Norges Bank. Samarbeidet omfatter datainnsamling fra banker og finansieringsforetak, forsikringsselskaper og pensjonskasser. Rapporteringen av regnskapsopplysninger fra finansinstitusjonene bygger på regnskapsforskriftene. Videre viser erfaringene fra regnskapsrapporteringen fra finansinstitusjonene, som bygger på regnskapsoppstillingen i regnskapsforskriften, at det gir meget god kvalitet på dataene som skal benyttes til statistikk og tilsynsformål.

EU-reglene som regulerer filialetablering av banker og andre kredittinstitusjoner er basert på prinsippene om én EØS-konsesjon og hjemlandstilsyn. På denne bakgrunn er den enkelte medlemsstat forpliktet til å anerkjenne kredittinstitusjoners hjemstatts konsesjon som grunnlag for å drive virksomhet i medlemsstaten (vertslandet), men uten at myndighetene i vertslandene kan stille de samme regulatoriske krav til filialene som til egne finansinstitusjoner. Selv om filialer av utenlandske finansinstitusjoner er underlagt de norske regnskapsforskriftene, viser erfaringer fra innsamlingen av regnskapsstatistikk fra filialene at omlysningene ikke er like tilgjengelige som omlysninger fra regnskapene til foretak underlagt tilsyn i Norge. Det gjør det vanskeligere å kontrollere kvaliteten til regnskapsrapporteringen. Filialer av utenlandske forsikringsselskaper er i tillegg ikke forpliktet til å utarbeide delårsregnskaper (jf. Forskrift om årsregnskaper m.m. for forsikringsselskaper § 1-1 5. ledd). Videre er EU-reglene slik at Finanstilsynet ikke har samme mulighet til å kreve data til bl.a. statistiske formål fra filialer av utenlandske forsikringsselskaper slik som for filialer av utenlandske banker. Dette gjør det mer krevende for SSB å samle inn regnskapsopplysninger fra forsikringsfilialene, samt at det ikke foreligger delårsregnskaper fra filialene til å etterprøve kvaliteten på dataene.

I et lite land som Norge utgjør filialene av utenlandske finansinstitusjoner etter hvert en stor andel av markedet. Innenfor banksektoren hadde filialene av utenlandske banker en andel på 15 prosent av den totale forvaltningskapitalen pr. 31. desember 2010, og filialer av utenlandske skadeforsikringsselskaper hadde ved utgangen av 2010 41 prosent av samlede forfalte bruttopremier. Det betyr at det mot en stor

andel av selskapene er mer krevende å foreta kvalitetskontroller, samt at det for en del av filialene er vanskelig å avgrense virksomheten som er i Norge mot virksomheten i hjemlandet, som igjen gjør kvaliteten på statistikken dårligere.

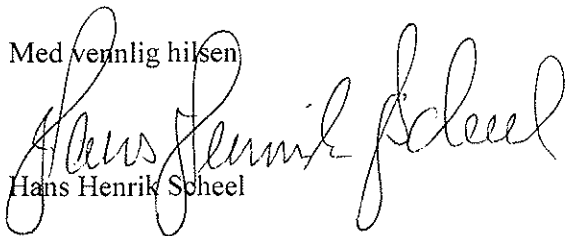
Norske finansinstitusjoner som har filialer i utlandet må i tillegg til å utarbeide ordinære regnskapsrapporter for den juridiske enheten også lage rapporter for den norske delen av virksomhet som benyttes i produksjonen av statistikk. Det betyr at rapporteringsbyrden for enheter med filialer i utlandet er stor og krevende ved at de må ha regnskapssystemer som kan skille mellom virksomheten i Norge og utlandet.

I kapittel 21.2 Vurderinger og forslag i Finanskriseutvalgets utredning foreslås det følgende:

”Etter utvalgets syn tilsier erfaringene fra finanskrisen at norske myndigheter bør arbeide for en adgang i EU/EØS-retten for vertsland til å kreve omdanning fra filial av utenlandsk bank til datterselskap, og en tilsvarende adgang til å kreve at egne banker organiserer sin virksomhet i utlandet gjennom datterselskaper framfor filialer. Videre bør regulerings- og tilsynsarbeidet på tvers av landegrensene strykes.”

Fra et statistikkhensyn, vil gjennomføring av forslaget om å kreve omdanning fra filial av utenlandsk finansinstitusjon til datterselskap gjøre datainnsamlingen enklere, og skape bedre kvalitet på statistikken. I tillegg vil rapporteringsbyrden for selskaper med filialer i utlandet blir vesentlig redusert.

Med vennlig hilsen

Hans Henrik Scheel